

Column

*Belevenissen van een
beginnende vogelaar*

In mijn eerste vogeljaar raak ik snel bekend met de bewoners van mijn Amsterdamse stadstuin. De Houtduiven, het Roodborstje, de Merels en de meesjes. Omdat ik beter oplet, merk ik nu ook de incidentele bezoeken van Gaai, Ekster en Halsbandparkiet op. Stelletje partycrashers zijn het, mijn vaste tuingenoten vinden het maar niks.

In het vroege voorjaar roept een repetitief riedeltje mij naar het raam. Wat is dit? Een grijsbruine vogel zingt bovenin een struik. En ik dacht dat ik mijn tuin kende. Sindsdien zoek ik elke dag even naar 'mijn' Heggenmus, want die zit er gewoon het hele jaar door. Lekker laag tussen de rommelige begroeiing scharrelt hij op een terrein waar ook neef Roodborst zich thuisvoelt. Het is, leer ik, de typische biotoop voor deze soort. Elk landschapstype heeft z'n eigen bewoners.

Als je nieuwe vogels wil ontdekken, moet je dus op pad. Zo kom je als beginnend vogelaar nog eens ergens. In een paar jaar tijd heb ik alle soorten landschap rond Amsterdam opgezocht. De stadsvogels kende ik al, maar wat een wereld ging er voor me open in Amstel- en Waterland, de Diemer Vijfhoek en het Diemerpark, het Amsterdamse en Schinkelbos en alle

Biotopologica

parken en begraafplaatsen van de stad. Allemaal verschillende biotopen, met ieder hun eigen specifieke soorten. Ook buiten Amsterdam verdiep ik me in de biotopologie. Snelstromende beekjes? Dan kijk ik uit naar Grote Gele Kwikstaart en Waterspreeuw. Kayakken over de Loire? Mijn oog speurt de hemel af naar de Zwarte Wouw. Steeds vaker ga ik op vakantie met een setje wensvogels op zak. Ik ken hun geluid en gedrag, maar vooral in welke biotoop ze leven. Dat helpt. Zo rijden we aan het eind van de vakantie terug door Frankrijk en stoppen we bij een camping municipal voor een snelle overnachting. Een mooi, rustig en lommerrijk landbouwgebied, in een bocht van de Indre. We rijden het terrein op en ik voel het direct. Dit is Bijeneterland. Ik stap uit de auto, tuur naar de groep populieren in de verte en ga gelijk terug voor mijn telescoop. Daar aan de overkant van de rivier haalt een vrolijk groepje luidruchtige vogels de mooiste capriolen uit. Check en bingo. Wat een feest. En het houdt niet op. Als ik 's ochtends in de rivierbocht zit hoef ik maar aan een IJsvogel te denken of er flitst er een voorbij. Vlak langs - wat is dat? - mijn eerste Kwak. Topcamping.

Thuis wordt het herfst in mijn tuintje. De eerste sneeuwbuien trekken vanuit het noorden over het land. Ik begroet dagelijks de Heggenmus en verwelkom de wintermerels. En los van alle biotopologica krijg ik op een witte dag bezoek van een andere bruine scharrelaar. Een heuse Houtsnip sterkt een paar dagen aan in een hoekje van de tuin. Tijdens de wintertrek tellen biotopen even niet.

Groenling